

Lo pus bell catalanesc del món

BLAI BONET

Lentes alzines, maternals figueres,
pollancre cristal·lins, dring de font viva,
esclarissades ombres de l'oliva,
armat esvolot mut de romegueres,
el pomerar pintat, fresques pereres,
arrodonida eufòrbia, pleta freda,
amb flors l'albó com d'engruixada seda,
roques llises, capblaus, esparregueres,
pedra amb un líquen, groc com la moneda
del temps que calla entre les cadernerres,

blaus, espigats espígols, llenrisqueres
mates enceses, escanya-rossins,
fua aturada dels cabridencs pins
que s'enfilen amb xiulo a les voreres
d'arran de mar, esmusses carritxeres,
escambuixades penyes, vent gregal,
mar: esperit escènic, fonda sal,
roques brescades, conques salineres...
Ran de rel com llengua romanial
pateix flor el romaní de les caeres.

BONET, Blai (1987): *El jove*. Barcelona: Empúries.

BONET, Blai (2014): *Poesia completa*. Barcelona: Edicions de 1984.